

Ewig Schaak

99 $\frac{1}{2}$

Nieuwe laptop van Correct Systems!

We hebben geheel gratis een nieuwe laptop gekregen van Jan van Veen.

Hulde hiervoor Jan!

Bovendien kunnen alle leden van Max Euwe met korting spullen kopen bij de computerwinkel van Jan, Correct Systems aan de Burgemeester van Veenlaan 256, tegenover ons clubgebouw.

Op alle computers krijgt u ongeveer 10% korting en op andere spullen 5 tot 10%.

Clubblad Dr. Max Euwe

Clublokaal:

Buurtcentrum "Het Ni-je Terphoes"
Noord Hollandstraat 4, 7543 WB Enschede
tel: 053-477 3270

Speelavond:

Dinsdag van 18.15 -19.30 (jeugd)
en 20.00 - 24.00 uur (volwassenen)

Contributie

Senioren (21+)	€ 100
Junioren (17-21)	€ 70
Aspiranten (17-)	€ 60

Korting

Huisgenoot

€ 3,50/4,50
€ 2,50/3,-
€ 5,-/3,-

Als je belangstelling hebt om bij ons te gaan schaken, dan kun je de eerste vier weken vrijblijvend met ons meespelen op de dinsdagavond. Daarna kun je lid worden.

Bestuur

voorzitter:

Dick Voorintholt
H.B. Blijdensteinlaan 82
7523 JC ENSCHEDE
053-476 1131 dick-voorintholt@hetnet.nl

secretaris:

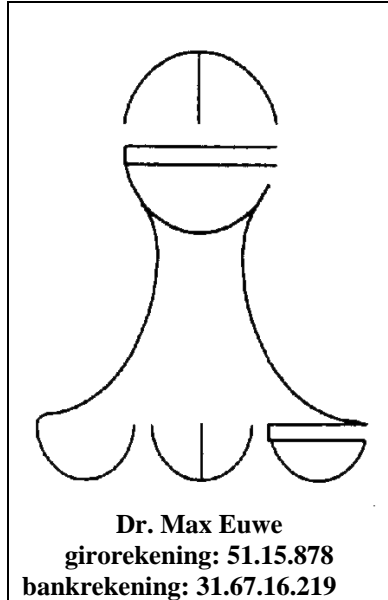
Floris van Assendelft
Stadsgravenstraat 44b
7511 ES ENSCHEDE
06-22599621 floris@vanassendelft.com

penningmeester:

Dinant Postma
Laurens Bogtmanstraat 48
7558 HR HENGELO
074-2508474 dinantp@hotmail.com

interne competitieleider:

Jessica Groenhuis
Mercuriusplein 15
7521 WT ENSCHEDE
053-4302737 jessgroenhuis@hotmail.com

jeugdleader en externe competitieleider:

Anne Veltman
Gelderlandstraat 153
7543 WJ ENSCHEDE
06-12234558 anne_ut@hotmail.com

PR-commissaris:

Jasper de Jong
Mirastraat 43
7521 ZE ENSCHEDE
06-30903975 jasperov@hotmail.com

Internet

www.svdrmaxeuwe.nl

Redactie:

Jasper de Jong en Gerrit Jan te Bokkel

Artikelen voor het volgende clubblad kunt u sturen naar: jasperov@gmail.com

Inhoud

Van de Voorzitter.....	5
Van de Redactie.....	8
Massakamp Euwe – Paul Keres.....	9
Dagboek Novokunetzk.....	11
Eten in Pardubice.....	19
Schaakgenot in Pardubice.....	24
Iedenlijst	26
emaijljst.....	28
Gokken in Pardubice.....	29
Vrouwen in Pardubice.....	34
Interview met Wouter de Haas.....	36
Uit de oude doos: Jan Herlaar.....	38
Belevenissen van een seniele Young Master.....	40
Quotes.....	43
Het eerste schiet uit de startblokken.....	44
Vluggerbeest.....	47
Ka merschaak	48
<i>Artikelen competitie</i>	50
Op de bestuursvergadering	51

Van de Voorzitter

Het nieuwe seizoen 2008/2009 is van start gegaan. De clubavonden verlopen weer als van ouds. Alhoewel, lees verderop maar wat er aan onze clubavonden verbeterd is.

De externe competitie voor de KNSB en de overgangsklasse SBO zijn ook weer van start gegaan. Voor ons met wisselende resultaten. Ons eerste team kwam zeer goed uit de startblokken met een 6,5 – 1,5 overwinning. Als je de bedoeling hebt mee te doen om het kampioenschap van de tweede klasse en promotie naar de eerste klasse, is dit een belangrijke eerste stap. Volhouden dus!

Het tweede team stelde zichzelf en de club teleur. In de derde klasse KNSB tikt een

nederlaag met 6-2 echt hard aan. Maar er is nog niets verloren. De doelstelling voor dit jaar is klassebehoud en als het even kan meedoen om de eerste 4 plaatsen. Beide doelstellingen zijn nog realiseerbaar. Doorzetten dus.!

Het derde team komt uit in de overgangsklasse van de SBO. Anne Veltman heeft zich opgeworpen om teamcaptain te zijn dit jaar. Zijn doel is meedoen met de besten, maar in elk geval niet degraderen. De eerste klap is een daalder waard. Daarom is de nipte overwinning met 4,5-3,5 ook zo belangrijk. Het levert de eerste wedstrijd punten op. Doorgaan dus!

Het vierde team speelt in de tweede klasse SBO, net als vorig jaar. De competitie begint op 3 november met een uitwedstrijd tegen Oldenzaal. De doelstelling voor dit team is handhaving. Afhankelijk van de beschikbare menskracht zal dat redelijk eenvoudig tot zeer moeizaam kunnen gaan verlopen. Afwachten dus.

We hebben dit jaar een nieuw team!!! In de vierde klasse SBO zal het vijfde team van Dr. Max Euwe gaan spelen. Hiermee is een deel van onze visie werkelijkheid geworden. We kunnen nu als club ook aan wat minder sterke spelers een competitieteam aanbieden. Ik hoop dat de spelers erg veel plezier aan dit wedstrijdschaak zullen gaan beleven. Voor hen zal het erg leuk zijn als ze meteen dit jaar kampioen zouden worden, maar voor de club is het beter als dit kampioenschap nog even uit blijft. Op 28 oktober spelen ze de eerste wedstrijd thuis.

Ook de jeugd speelt in competitieverband. We spelen dit jaar met twee D-teams en met één C-team. Een van de D-teams is nog onervaren. De andere beide teams bestaan uit ervaren spelers, van wie de jeugdleiding hoge verwachtingen heeft. Veel succes toegewenst aan alle drie de teams!

De clubavonden verlopen weer als vanouds, schreef ik. Dit beeld moet ik nu wat bijstellen: de clubavonden verlopen BETER dan ooit te voren. Wat is er aan de hand? Op de ALV kwam Ronald Weber met de voor ons klemmende vraag wat wij als schaakvereniging meer te bieden hebben dan het alleen maar partijtjes met elkaar spelen. Dat kun je op Internet ook wel doen. Hij stelde niet alleen de vraag, maar kwam ook met een mogelijke oplossing: Hij zou graag wat les willen

hebben. De ALV was enthousiast over deze suggestie van Ronald en het bestuur heeft het opgepakt. We bieden nu elke clubavond van 19.40 uur tot 20.00 uur (voor de normale clubavond aan) de gelegenheid om aanwezig te zijn bij een schaakles, die gegeven wordt door andere leden. De eerste ervaringen zijn zeer positief. Ik denk dat wij, dankzij dit idee van Ronald, echt meer vorm en inhoud kunnen geven aan een schaakclub. Het lidmaatschap van dr. Max Euwe is hierdoor extra aantrekkelijk geworden.

Naast de normale clubavonden is er ook elke eerste dinsdag van de maand een bijzondere clubavond. Dit kan zijn een snelschaakavond, maar het kan ook een open avond zijn, met een bijzondere activiteit. De eerste open avond is net geweest in oktober en bestond uit een partij waarbij twee groepen tegen elkaar een partij spelen, op een dusdanige manier dat alle leden van de groep begrijpen waarom deze zet in deze situatie gespeeld moet worden. Zelf heb ik deze keer gemist, maar mijn ervaring vorig jaar was dat dit “kamerschaak” erg leerzaam is en daarnaast leuk om samen te doen.

Het Saxion schaaktoernooi 2008, georganiseerd door dr. Max Euwe, hebben we inmiddels achter de rug. Het was weer een goed toernooi. Het was gezellig en sfeerful in de Saxion Hogeschool. Met 40 deelnemers aan het open toernooi was sprake van een redelijke bezetting. Ondanks de kansen die menig speler van dr. Max Euwe zich tot aan de zesde ronde had toegedicht (en gezien de stand op dat moment ook terecht) was het toch weer een Apeldoornse speler, wiens naam op de wisselbeker komt te staan. Jelmer Sminia werd weliswaar ook gedeeld eerste, maar hij had de minste weerstandspunten van het winnende drietal. Toch een zeer goede

prestatie van Jelmer. Het speciale effect van dit Saxiontoernooi 2008 kwam door de achtkamp, waarbij 8 voormalige wereldkampioenen streden om de rapidschaaktitel voor wereldkampioenen. De kampioenen zelf konden niet verschijnen, maar in hun plaats verscheen de clubkampioen van de club, die naar de wereldkampioen vernoemd was. Iedere speler kreeg van ons een T-shirt met het Saxionlogo aan de ene kant en een foto van de "eigen" wereldkampioen aan de andere kant. Het gaf een duidelijk beeld van dit wereldkampioenschap. Wereldkampioen werd een der oudste kampioenen: Zuckertort, vertegenwoordigd door de Fide Meester Matthew Tan.

Na afloop hadden we weer de traditionele verloting. Dit jaar met enkele extra prijzen, die door Saxion beschikbaar waren gesteld. In totaal waren er 48 deelnemers, waaronder 13 prijzen werden verloot. Bij het schaken waren er ook al 14

prijswinnaars. Je zou kunnen zeggen dat meedoen aan het Max Euwe/Saxion rapid schaak toernooi je meer dan 50% kans op een prijs biedt. Waar vind je dat elders in Europa???

We zijn begonnen aan een nieuw jaar. Een jaar waarin we de thuiswedstrijden van het eerste, het tweede en het derde team op de wedstrijd zaterdagen zullen spelen bij DGT, in hun nieuwe gebouw tegenover het ICT gebouw aan de Hengelosestraat. Het eerste team zal in het chesslab spelen. Alle partijen worden dan direct live op Internet geplaatst. Zo kan een ieder meeleven met Dr. Max Euwe. U kunt natuurlijk ook gewoon zelf langskomen. De eerste thuiswedstrijd is op zaterdag 1 november 2008. U bent van harte welkom.!

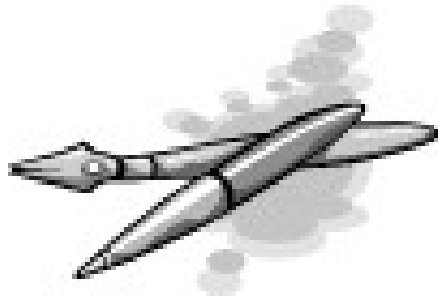
Enschede, november 2008.

Dick Voorintholt

Van de Redactie

Welkom bij ons jubileumnummer...hoewel...ooit in het verleden is een nummer van ons mooie blaadje overgeslagen. Vandaar dat dit nummer 99½ en niet de 100ste Ewig Schaak is. Het was een test om voor extra kopij te zorgen. Helaas is de test niet doorstaan, met slechts 5 schrijvers. Wel mag gezegd worden dat deze schrijvers extra hun best hebben gedaan en dat blijkt uit de dikte van dit blad. Laten we hopen dat dit mensen stimuleert om voor ons volgende nummer, dat echt ons

jubileumnummer is, eens echt de handen uit de mouwen te steken om hem nog dikker te maken dan deze!

Deze keer kunt u genieten van verslagen van spectaculaire toernooien, zoals het wereld studentenkampioenschap van Floris. Maar het grootste stuk is toch wel ons 5-delige verslag van de vakantie in Pardubice over eten, gokken, vrouwen, snelschaken en ook nog een beetje over het schaaktoernooi zelf.

Veel leesplezier,
Jasper & Gerrit Jan.

Massakamp Euwe –Paul Keres

Jochem Snuverink

“Huh? Een verslag van een match die 50 jaar geleden gespeeld is?”

Mis, dit stukje gaat over een wedstrijd tussen 2 schaakclubs, Euwe en Paul Keres.

“Maar dat stukje over de bekerwedstrijd stond toch al in een vorig clubblad?”

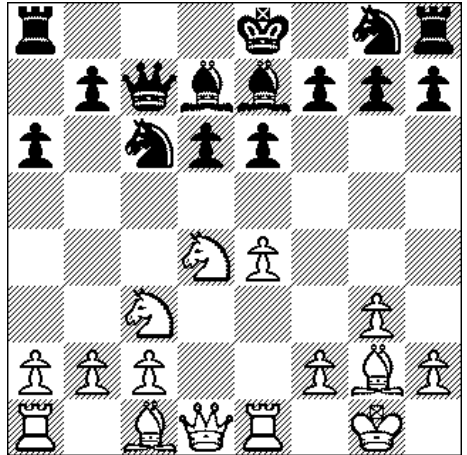
Valt me mee dat er iets van bijgebleven is, maar weer mis, dit gaat over de massakamp tussen Euwe, Amsterdam (club waar ik af en toe intern meespeel) en Paul Keres (Laurens speelt hier tegenwoordig intern).

Een massakamp is een soort competitiewedstrijd, maar dan eentje met alle leden in 1 team, in dit geval zo'n 20 a 30 borden. Achteraf wordt er gezamenlijk gegeten met beide teams. Dit jaar werd de massakamp Euwe – Paul Keres voor de 5^e en laatste keer (beide clubs gaan op zoek naar een nieuwe tegenstander) gespeeld. Ik heb een aantal keer meegedaan en ik vond het altijd erg geslaagd.

En ik wil er dan ook voor pleiten dat Dr. Max Euwe volgend jaar gaat proberen ook zo'n massakamp te organiseren, des te meer omdat deze week de wedstrijd SBO – Muensterland definitief werd afgelast. Een mogelijke tegenstander zou dan Euwe, Amsterdam kunnen zijn (welke 'Euwe' club is de beste?), maar Apeldoorn, Unitas of Hardenberg lijken me ook leuke tegenstanders. *Red. Hardenberg speelt al een aantal jaar een massakamp tegen Almelo.*

Dit jaar werd de wedstrijd in Amsterdam gespeeld en ik speelde wel een leuke partij: **Jochem - Eric de Haan**

1.e4 c5 2.Pf3 e6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 Pc6 5.Pc3 Dc7 6.g3 a6 7.Lg2 d6 8.0-0 Ld7 9.Te1 Le7

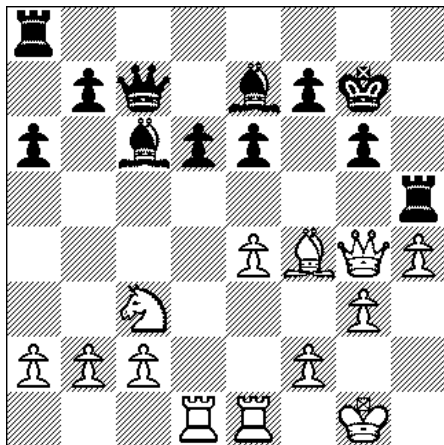

In de competitie tegen Apeldoorn had ik ook deze stelling en toen speelde ik het dubieuze Pf5!? Floris had deze partij ingestuurd als nominatie voor de schoonheidsprijs, helaas niet gewonnen, maar de partij stond wel op schaakbond.nl. De partij ging als volgt: 10.Pf5 exf5 11.Pd5 Dd8 12.Le3 Kf8! 13.Lb6 Dc8 14.exf5 Lxf5 15.f4 Dd7 16.Lf2 Ld8 17.Pe3 h5? 18.Pxf5 Dxf5 19.Dxd6+ Pge7 20.Lxc6 bxc6 21.Tad1 Da5 22.b4 Dc7 23.Dxc7 Lxc7 24.Lc5 Te8 25.Td7 Ld8 26.Txd8 Txd8 27.Lxe7+ Ke8 28.Lf6+ Kd7 29.Td1+ Kc7 30.Lxd8+ Txd8 31.Txd8 Kxd8 32.Kf2 Kc7 33.Ke3 Kb6 34.c4 1-0 (Jochem-Freddy vd Elburg).

Ik ging er eigenlijk wel vanuit dat mijn tegenstander die partij gezien had, dus speelde ik na een tijdje nadenken toch maar de hoofdvariant: **10.Pxc6 Lxc6 11.Dg4 Kf8?** Onnauwkeurig, beter is eerst h5 De2 (Dxg7? Lf6) en h4. Wat mij betreft nogal riskante opzet van zwart, want zijn koning blijft in het midden, maar in de partij kan wit de h-pion zelfs gewoon tegenhouden met h4, waardoor zwart niet de h-lijn bemachtigt.

12.De2 h5 13.h4 Pf6 14.Lf4 Lg5 kan ook 14..Pg4? Deze zet kon niet dacht ik, vanwege pionverlies, maar zwart krijgt nog wel de witte velden en wat koningsaanval als compensatie

15.Lf3! g6 16.Lxg4 hxg4 17.Dxg4 Th5 18.Tad1 Kg7?

Ook deze zet had ik vanwege een tactisch grapje verworpen: 19.e5! een uitroep teken vooral vanwege de psychologische kracht, omdat mijn tegenstander dit waarschijnlijk niet heeft gezien (na de partij zei hij: 'Ik zag geen enkele zet aankomen'). Objectief is Pe2 (Lxe4 Lxd6) gevolgd door Pd4 misschien beter, want e5 verzwakt de

diagonaal c6-h1 nogal. 19.. dxe5 faalt op Dxb5 gxb5 Lxe5+ en wit wint een kwal, al is het eindspel nog erg lastig. 19...Db6!? Na lang nadenken gespeeld en eigenlijk de enige zet in de partij waar ik geen rekening mee had gehouden. Gewoon Td8 leek me normaal, maar dat had hij niet overwogen. 20.exd6 Deze pion is zo sterk, dat ik nu mijn damevleugel pionnen offer om de d-pion naar de overkant te brengen 20...Lf6 21.Pe4 Lxe4 22.Txe4 Dxb2 23.Tb4! Dxc2 (Dxb4 Lh6+) 24.Txb7 Dxa2 25.Lg5 Lxg5 26.hxg5 e5 De enige zet, Tah8 faalt op Dd4+, ik had nu eigenlijk Txf7+ Kxf7 Df3+ gepland, alleen staat f7 nu ook gedekt door de dame.. dan maar de zetten omdraaien: 27.Df3 Txxg5 28.Txf7+ Dxf7 29.Dxa8 Dd7 30.Tb1! wint geforceerd, maar na rustig Dxa6 zal wit ook winnen 30...Dxd6 31.Tb7+ Kf6 32.Dh8+ Ke6 33.Dg8+ Kf5 34.Df7+ Df6 35.Dc4 lijkt sterk, maar onnauwkeurig, Dd5 wint wel meteen 35...e4? In heftige tijdnood, Tg4 was de enige om de lijdensweg nog wat te verlengen, al zal wit uiteindelijk winnen 36.Tf7 1-0

De match werd uiteindelijk remise, met 10,5 - 10,5. Waarmee na 5 jaar de totaalstand op 3,5 - 1,5 kwam in het voordeel van Paul Keres.

Dagboek Novokuznetsk

Floris van Assendelft

Preproloog

Zaterdag, begin 2008 is het NK voor studenten. Er staat wat op het spel, want het winnende team kwalificeert zich voor het WK studenten. Omdat wij het afgelopen jaar zelfs met twee teams hebben meegespeeld leek het erop dat de combinatie Universiteit Twente/Saxion Hogeschool weer een afvaardiging zou hebben. Na druk overleg met de organisatie bleek dit echter vies tegen te vallen, omdat er een aantal zwak, ziek of misselijk waren (of te oud...). Helaas, dit jaar geen Twentse afvaardiging voor het NK studenten dus.

Proloog

Op een doordeweekse woensdag middag, ruim voor het NK studenten begon, checkte ik op school mijn mail en er zat iets opmerkelijks bij. De organisator van het NK studenten schreef, dat naast dit toernooi er een invitatiegroep zou worden georganiseerd. Het probleem was namelijk dat ze bang waren dat van het aanstaande winnende team er misschien mensen niet naar het WK konden. Hierdoor zou de Nederlandse afvaardiging niet compleet zijn en wie mag er dan voor in de plaats? Ik werd uitgenodigd voor deze kroongroep en de winnaar van de kroongroep zou kans maken op een wildcard voor het WK studenten in Novokuznetsk. Ik had uiteraard al gehoord van deze wereldberoemde stad en wist er natuurlijk al alles van, maar ik wilde toch even controleren waar het ook al weer ligt. Na dit te hebben opgezocht zag ik dat het een stad is in Zuid-Rusland tussen Kazachstan en Mongolie in, ongeveer even oostelijk als Oost-India. Direct maar even de weersverwachting opgezocht en het was er -20 graden. Goh, daar heb ik zin in?

'Kans op een wildcard', het klonk me als een verkooppraatje in de oren, maar omdat ik die zaterdag toch al vrij gepland had besloot ik aan deze groep mee te doen (er stonden immers ook nog wat Euries op het spel).

De invitatiegroep

In de groep speelden naast mij Bianca Muhren, Jasper Broekmeulen en David van de Kerkhof (drie Brabo's en clubgenoten en ratings rond de 2250). Toen ik dat zag was ik al bang voor ranzige dealtjes tussen mijn tegenstanders. Het enige dat ik daartegen kon doen was gewoon keihard die groep winnen.

Dat begon niet al te best: in de eerste ronde verloor ik van Bianca.

Alle kansen verkeken? Mijn ambitie was, nu maar gewoon een leuke dag hebben en leuke partijen spelen. De volgende ronde moest ik tegen Jasper Broekmeulen. Na de opening behoorlijk te hebben verprutst stond ik in het middenspel een pion achter en zeer zwak. Gelukkig gebeurt me dat vaker en de stelling bleek een kolfje naar mijn hand. Ik won dus.

De derde partij speelde ik tegen David. Ik kreeg een opening op het bord die ik kraag speel, maar kwam toch behoorlijk brak te staan. Op een gegeven moment miste hij eeuwig schaak en toen kon ik toch nog winnen.

Omdat David drie keer had verloren en Jasper van Bianca had gewonnen waren we met zijn drieën eerste. Ik dacht toen, snel m'n prijzengeld ophalen en naar huis, want het was al laat. Toen kwam Jeroen Bosch, directeur sportief van de KNSB op Bianca, Jasper en mij af. Hij vertelde dat één van ons naar het WK mocht! Vanaf hier begon het eigenlijk pas tot me door te dringen wat er op het spel stond: een fantastische ervaring in Siberië!

Bianca gaf aan niet te willen en dus ging het tussen Jasper en mij. Ik zag het wel zitten om snel te schaken om mijn ticket te verdienen, maar het bleek makkelijker. Diegenen die de ticket zou krijgen moest namelijk direct zijn paspoort afgeven voor het regelen van het visum. Hierop zei Jasper dat hij zijn paspoort kwijt was. Toen vroeg Jeroen doodleuk: ‘Floris, wil jij naar het WK?’ vanzelfsprekend volgde mijn antwoord vrij snel. Bijzonder vrolijk reed ik naar huis met liedjes in mijn hoofd als ‘Novokuznetsk, olé olé’ (puur om op die naam te oefenen).

De heenreis

Omdat ons vliegtuig om 9.10 uur van Schiphol vertrok was het vroeg opstaan. Gelukkig kon ik bij mijn tante in Amsterdam logeren, zodat ik tenminste nog op een redelijk menselijk tijdstip eruit moest.

Mijn reisgenoten waren Marlies Bendsdorp, Henriët Springelkamp, Sander van Eijk en Marijn Otte. Deze vier kende ik allemaal al wel, want zo groot is de schaakwereld ook weer niet. We zouden vliegen via Moskou. Daar moesten we overstappen naar een ander vliegveld en dan naar Novokuznetsk. Voor deze overstap hadden we zeven uur de tijd. Ons was verteld dat tussen deze twee vliegvelden in Moskou er directe bussen rijden. Op het vliegveld I in Moskou aangekomen gingen we op zoek naar bussen naar vliegveld II. Deze bleken helemaal niet te bestaan! We hebben nog geprobeerd bij een loket informatie te krijgen, maar aangezien deze slechts de Russische taal konden produceren hadden we hier vrij weinig aan. Uiteindelijk spraken we Engels sprekenden en die adviseerden ons om per taxi te reizen. Alternatief was het openbaar vervoer maar de taalbarrière leek ons een probleem te worden. Dus wij op zoek naar een taxi. Na flink te hebben onderhandeld hadden we

geregeld dat we naar vliegveld II per taxi konden (uiteraard toch nog véél te veel betaald, maar ja...)

Op vliegveld II aangekomen hadden we nog circa 5 uur te overbruggen. Dit waren niet de boeiendste uren van mijn reis. Toen die eindelijk voorbij waren konden we aan boord. We vlogen met een Russische maatschappij en dit merkte je direct aan de weinig beenruimte die je had. Ik baalde al, want het was nog 10 uur vliegen. Toen ik deze ergernis deelde met Marijn, bleek dat ik van deze 10 uur wel 6 uur tijdsverschil moest aftrekken. Met 4 uur vliegen kon ik leven.

Aangekomen in Novokuznetsk werden we op het vliegveld ontvangen door de toernooiorganisatie. Met de temperatuur viel het nog best wel mee. De zon was net op en het was net iets onder nul graden. We werden per bus naar ons hotel vervoerd onder begeleiding van loeiende politiebussen. Daar besepte ik dat ik niet zo maar ergens was. Ik was op een WK. Een WK!

Behoorlijk kapot kwamen we ons hotel binnen. Opvallend hier was de bewaking door militairen. Bij de receptie probeerden ze ons nog op te lichten, maar na wat ferme taal van onze Russische begeleiders (zo klonk het althans) waren de kamers gefixt. Graag waren we direct naar bed gegaan, maar eerst moesten we op de foto voor ons identiteitsbewijs. Het was een trieste bedoeling, allemaal uitgeputte mensen uit allerlei landen die meer van zombies weg hadden die nog hun best deden te lachen. Toen dit was gebeurd konden we eindelijk naar bed om wat slaap in te halen.

Dag 1

Na een gat in de dag te hebben geslapen gingen we lunchen. Over het eten kan ik redelijk algemeen zeggen dat het weinig vers, weinig lekker, en veel knoflook was. Voor zowel het ontbijt, middageten als

avondeten kregen we warme maaltijden. Het was steeds een beetje zoeken naar dingen die nog enigszins lekker waren. In het toernooi wordt overigens om drie titels gestreden: beste man, beste vrouw en beste land.

Omdat we vandaag nog geen partij hoefden te spelen gingen we met ons privébusje Novokuznetsk in. Hier werd duidelijk dat het niet mogelijk was om zelfstandig op pad te gaan. Altijd moest één van onze Russische begeleiders mee. Dit vonden we af en toe wel vermoeiend, maar later bleek dat je als niet-Rus in Rusland behoorlijk kwetsbaar bent...

Wat opmerkelijk was, was dat in de supermarkt als je betaald had je boodschappen worden ingepakt. Ik had dat met al mijn subtiliteiten net niet helemaal door en dacht dat het kleine, behulpzame meisje er met mijn boodschappen vandoor ging. Je kunt ook te ver gaan met behulpzaamheid.

's Avonds zijn we vroeg naar bed gegaan, want we merkten dat dit nog wel nodig was en morgenvroeg was de opening en de eerste partij.

Dag 2

De opening was ronduit spectaculair. Veel dans, lasershows en zang. Een koor zong het Russische volkslied en een kinderballet speelde een levend schaakspel na. Behoorlijk indrukwekkend. Ook bevatte de opening wat formele zaken. Zo kwam één van de Russische deelnemers het podium op en toen moesten alle deelnemers gaan staan. Hij brabbelde wat in het Russisch en het bleek dat het ging om een verklaring dat iedereen zich sportief moest gedragen. Het geheel was best indrukwekkend. Mijn eerste partij verloor ik kansloos. Tegen Pavel Maletin, een Russische grootmeester van een jaar of 20 had ik geen schijn van kans. De Russen zijn overigens huizenhoog favoriet. De mannen doen mee met 6 grootmeesters en de vrouwen met onder andere twee meesters. Een van deze grootmeesters is overigens Pavel Smirnov. Over onze avonturen in Pardubice waar hij bij betrokken was, kunt u ergens anders in deze Euwig Schaak lezen. Overige landen die meededen: Zwitserland, Portugal, Kazachstan, Uzbekistan, China, Mongolië, Japan, Brazilië, Iran en Zuid-Afrika.

'S avonds bij het avondeten was het een gezellige bedoeling. In het midden van de eetzaal was een langwerpige tafel waar de organisatoren zaten te eten. Verder stonden op alle tafels flessen vodka. De lieden hielden toespraken (in het Russisch, die werden vertaald door een zenuwachtige tolk). Vaak met erg luide stem en met een zo leek het hoog bralgehalte. Aan het eind van zo'n speech brulde zo'n vent 'nostrovia!' en op die manier klokten de flessen vodka snel leeg. Ik mixte heel Holland's veel jus door de vodka zodat ik het tenminste nog enigszins weg kreeg. Tussen de speeches door was er ook wederom dans en zang. Ons werd verteld dat het danspaar de nummer twee van Europa is, maar wij waren vooral bezig ons eten te ontleden op zoek naar enigszins smakelijk eten. Deze avond was er ook wat meer interactie met de andere landen. Zo dwarrelde een jongen met een Mongools uiterlijk vrolijk tussen de tafels door om met iedereen een glaasje vodka te drinken en op de foto te gaan. Wij noemden hem de 'goeie mongool', want wij vermoedden dat we hem 's ochtends geen 'goeie moggel' konden wensen.

Kort na het eten dropen een aantal van mijn reisgenoten direct af naar hun kamer om voor te bereiden. Tsja, je bent toch op pad met schakers. Ik had inmiddels al wat te veel jus + in mijn lijf om nog serieus bezig te gaan. Het voorbereiden werd verplaatst naar de volgende ochtend...

Dag 3

Opvallend was dat we vanochtend allemaal ons ontbijt opaten. Omdat de bediening ons inmiddels kende, lieten ze het voorgerecht wijselijk in de keuken. Na extreem goed te hebben voorbereid (uitgeslapen) was ik klaar voor mijn tweede partij. Ik moest tegen een Portugees, met een rating van circa 2150, luisterend naar de naam F. Castro. Ik had me voorgenomen net iets

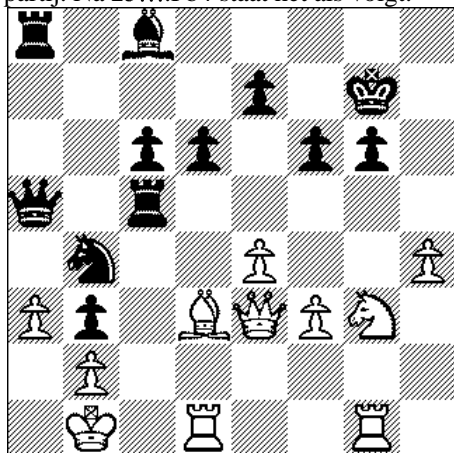
anders te spelen dan gebruikelijk en dat bleek maar goed ook. Hij had die andere variant heel goed voorbereid namelijk (dan heb ik mijn tijd toch beter besteed?) Het was wel een grappige partij. Op een gegeven moment stond hij volkomen klem. Wachten had hij weinig zin in en dus besloot hij een stuk te offeren. Niet veel later stond hij in tempodwang en ging mat of won ik zijn dame en won daarmee de partij.

Dag 4

Vandaag werden er een tweetal rondes afgewerkt. Tussendoor moest er nog worden geluncht, haast was geboden. De ochtendpartij (ronde 3) moest ik tegen een Iranese meester. Een vriendelijke jongen die geïnteresseerd was in waar ik woonde en wat ik studeerde. Zijn vraag of Nederland aan zee ligt stelde mij wel wat teleur. Wat overigens opmerkelijk is aan de vrouwelijke Iranese deelnemers is hun verschijning. Ze dragen allemaal een hoofddoekje, maar die schuiven ze redelijk ver omhoog, zodat een deel van hun hele gezicht en een deel van hun haar zichtbaar is. Verder zijn ze behoorlijk aanwezig en extravert. Dan de partij. Mijn tegenstander speelde open Siciliaans en het werd een Scheveningen opstelling. Ik kwam wel oké te staan, maar toen mijn tegenstander een keer zetten herhaalde dacht ik dat ik een sterke zet had. Dit bleek tegen te vallen en verloor een pion. Ik had nog wel wat rommelkansjes maar ik kon hem helaas niet meer piepelen. Nu hoopte ik snel terug te kunnen naar het hotel, om wat voor te bereiden en te lunchen. Omdat we echter niet zonder begeleider op pad mochten, moesten we wachten tot alle Nederlanders klaar waren. Dit kon nooit meer lang duren, want Sander had een potremise eindspel tegen een sterke Braziliaanse meester dus dat kon elk moment klaar zijn. Dit gebeurde echter niet. Sander speelde

nog een uur door, tot ergernis van ons. Gehaast vertrokken we. Kort daarna begon de 4^e ronde. Omdat Sander laat klaar was stond zijn klok nog niet aan. Die van ons echter wel. Hier waren we Sander niet echt dankbaar voor.

Ik speelde deze ronde met wit tegen de 'Goeie Mongool', die uit Kazachstan bleek te komen. Omdat hij zo'n mooie naam heeft geef ik zijn naam nog even ter info: Aidar Baimoldinov. Ik speelde mijn beste partij. Na 25...Pb4 staat het als volgt:

Uiteraard kan ik niet op b4 pakken, want dan ga ik mat op de a-lijn. Zwarts plan is om op b2 of a3 te offeren en mij mat te zetten. Dit kan door Pc2-Pxa3+ of Tc2-Txb2+. Pakken op c2 is uit den boze, want dan komt bxc2+ en cxd1=D+. Zwarts koning staat echter ook niet veilig. Ik speel: **26. Pf5+ .** Zwart kan niet nemen, want dan komt exf5 en hangt zowel g6 als e7.

26.....Kf7

27. Txc6! Zwart kan de toren niet pakken, want dan volgt Dh6 met kort daarna mat.

27...Lxf5

28. exf5 Te5

29. Le4 d5 Het beste was hier om de loper op e4 te offeren met Tdg1. In dat geval sta ik erg goed. Ik wilde echter de toren op a8 ruilen, omdat ik vreesde voor mijn eigen koning. Nu sta ik maar een klein beetje

beter. Verrassend genoeg ontstaat er nu een eindspel dat matig wordt verdedigd.

30. Dh6 Ke8

31. Tg8+ Kd7

32. Txa8 Dxa8

33. De3 Kc7 Grappig is dat de loper op e4 al een poos aangevallen staat en dat ik nu ook nog eens vrijwillig in een penning ga staan.

34. Dxb3 dxe4

35. Dxb4 exf3

36. Dd4 Td5? De computer vindt hier de aparte verdediging 36...c5! Tijdens de partij ging ik er van uit dat het mat moest gaan, maar ik heb niet meer dan eeuwig schaak.

37. Df4+! Kd7

38. Dxf3 Txd1+

39. Dxd1+ Kc7

40. De1 Dd8? Nu ruil ik dames en het pionneindspel wint makkelijk. Het dame-eindspel was echter nog wel een klus geweest, maar is wel gewonnen vanwege de vrije a en h pion.

41. Da5+

1-0

Omdatde volgede een rustdag was, was er voor die vond in de universiteit van Novokuznetsk een disco geregeld. Eerst waren er wederom veel Russische voorstellingen met zang en dans. Vervolgens waren er traditionele spelen, zoals touwtrekken en een soort kussengevecht op een evenwichtsbalk. Uiteraard voelden wij ons hier te goed voor en genoten liever van een jus met vodka (die weer rijkelijk vloeide). Toen dit allemaal was afgelopen begon het disco gedeelte, en gingen Sander en Marijn snel terug naar het hotel om voor te bereiden. Erg lang mochten wij vervolgens ook niet blijven, want je mag natuurlijk niet zonder begeleiding terug.

Dag 5 (rustdag)

Aan het begin van de rustdag werd er gebowld. Niet bepaald één van mijn specialiteiten. Opvallend was dat de Uzbeek Anton Fillipov (zie ander verslag in deze Euwig Schaak) de ene strike na de andere gooide en zich helemaal het mannetje voelde.

Daarna kwam er een cultureel uitstapje. Novokuznetsk bleek nieuwe smid te betekenen. Dit omdat ze ten tijde van de tweede wereldoorlog grote aantalen tanks hebben gefabriceerd. Wij hebben vdie dag ook langs een herdenkingsboulevard gelopen waar allerlei monumenten ten nagedachtenis aan de tweede wereld oorlog staan. Best wel indrukwekkend dit allemaal, ook omdat het er een grote ijsbaan was. Ook zijn we bij het oude huis van een zeer beroemde Russische schrijver geweest. Zo beroemd dat ik zijn naam niet heb onthouden en ook niet kan terugvinden. Tenslotte zijn we naar een voormalig klooster gegaan dat als fort heeft gefungeerd. Omdat het hoger gelegen lag had je er een prachtig uitzicht. Wat wel grappig was, was dat toen een toevallige langslopende Russin een speler van Zuid-Afrika zag ze helemaal beduusd was. Ze had namelijk nog nooit een zwart iemand gezien. Dat was wel grappig. Toen de hele buurt met hem op de foto was geweest konden we vertrekken.

Dag 6

Deze dag wederom een tweetal partijen. In ronde 5 moest ik met zwart tegen de Russische meester Pokozanjev. Wederom verloor ik helaas, terwijl ik dacht wel goede kansen te hebben. Eigenlijk ging ik gewoon te ver, helaas.

Voor aanvang van de 6^e ronde kwam oud wereldkampioen (waar geen Nederlandse club naar is vernoemd ☹) Anatoly Karpov buurten. Om hem heen waren wat fans meegekomen en wat cameraploegen. Hij

hield nog een mooie Russische speech waar we natuurlijk niks van begrepen. Deze ronde moest ik helaas tegen reisgenoot Marijn. Ik was bang dat Marijn mijn openingen goed kende en daarom precies een variant kon kiezen die ik niet ken, en hij wel. Daarom speelde ik wat laffes, maar solide 1.c4. Ik heb de hele partij wat beter gestaan, maar nergens gewonnen. Aan het einde ging ik nog bijna te ver met mijn winstpogingen, maar gelukkig bleef het remise. Eerder had ik al eens van Marijn gewonnen en ik was nooit zo bang voor hem. Deze zomer heeft hij echter twee meesternormen gehaald en is dus hard op weg meester te worden!

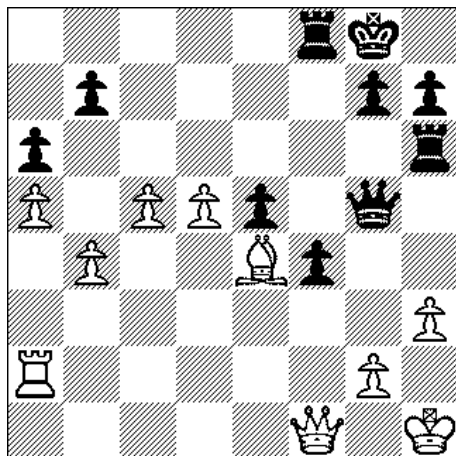
Dag 7

Deze dag moest ik met zwart aantreden tegen de Kazak Dimitri Akhanov . Het was van mijn kant een nogal slechte partij. Toen ik in het middenspel een simpel trucje over het hoofd had gezien en met een ruïne opgezadeld zat, was ik mentaal uitgeteld. Het eindspel dat normaal voor mijn tegenstander lastig te winnen is, verloor ik kansloos.

Dag 8

Deze dag was de laatste schaakdag met de laatste twee ronden (8 en 9) en de sluitingsceremonie. Ik had wit tegen de Zuid-Afrikaan Mohale (rating 2132). Wederom had ik een simpele zet over het hoofd gezien en ik kreeg een sterke koningsaanval over me heen. Eigenlijk is dit echt zo'n typisch voorbeeld van een schwindelpartij. Omdat het tempo 1.30 uur +30 seconden per zet inhoudt dat als je eenmaal weinig tijd hebt, je de rest van de partij snel moet spelen.

Ik sta een kwaliteit achter en mijn tegenstander heeft een dreigende koningsaanval. Ik besepte me echter dat als het zou lukken om zo veel mogelijk te

ruilen ik misschien zelfs nog winstkansen heb, aangezien mijn vrijpionnen gevaarlijk zijn en de pion op b7 zwak is. Ondanks dat ik beseft dat ik slecht sta, probeer ik nog wel te winnen!

29....f3!

30. gxf3 Dh4

31. Kg1 Dg3+

32. Tg2 Dxb3

33. d6 Kh8

34. Dc4 Dh1+

35. Kf2 Da1! Hier moet ik op b7 pakken en bidden dat ik niet mat ga ergens

36. Lc2? Th1 Fritz oordeelt hier dat wit - 7.21 staat !

37. De4 Tf1? Beter was Df1!

38. Kg3 T8xf3+

39. Dxf3 Txf3

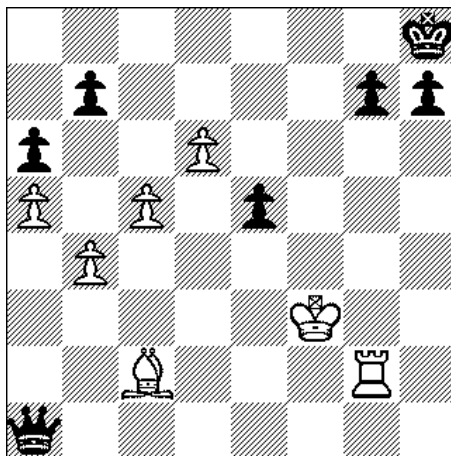
40. Kxf3

Zwart staat natuurlijk duidelijk beter/gewonnen. Het is echter best lastig om het juiste plan voor zwart te kiezen om de pionnen van wit tegen te houden. Mijn tegenstander speelt het best goed, maar niet goed genoeg voor de winst

40.....Dc3+

41. Ke4! Dxb4+ Ik moet proberen met mijn koning naar binnen te komen om dan mijn vrijpion te ondersteunen!

42. Kd5 Dd4+

43. Ke6 Dc4+? 43....e4! was erg sterk

44. Ke7 Dxc5

45. Le4! Db4

46. Tc2 g5 Ik sta inmiddels niet meer verloren. Mijn toren en loper staan goed en mijn vrijpion is gevaarlijk.

47. Ld5 Kg7

48. Tc7 Dxa5

49. Le6 e4

50. Txb7 Dc5

51. Tc7 Db4

52. Lf5 e3

53. Ke6+ Kf8

54. Tc8+ Kg7

‘Helaas’ moet ik nu eeuwig schaak houden. De zwarte e-pion is te sterk geworden.

Ook al speel ik best een slechte partij, ik heb aan deze partij wel veel plezier beleefd. Het is gewoon leuk om je tegenstander zo te zien zwoegen terwijl hij duidelijk beter staat! Mijn vrolijke wandelkoning heeft hem nog behoorlijk laten zweten.

Dag 9 en 10

Deze dag was de laatste ronde en de sluitingsceremonie. Ik moest met wit tegen de Zwitser Simon Widmer. Omdat ik weer eens bang was voor de opening wilde met een trucje zijn Sveshnikov eruit halen. Dit

trucje mislukte volkomen en ik stond kort na de opening behoorlijk matig. In een onduidelijk middenspel waarin ik redelijk terug kwam moest ik uiteindelijk eeuwig schaaak toelaten.

De sluitingsceremonie was vergelijkbaar met de openingsceremonie. Veel dans, zang en ballet. Ook weer enkele formaliteiten. Al met al was het weer behoorlijk amusant en spectaculair. Terug in het hotel was de tafel weer uitgebreid gedekt (ofwel, elke tafel minstens één fles Vodka). Ook waren er wederom de speeches van de organisatoren. Na het uitgebreid natafelen stonden we voor een dilemma. Om 6.00 uur 's ochtends zou onze bus vertrekken om ons naar het vliegveld te brengen. Het was namelijk behoorlijk gezellig met de andere deelnemers. We twijfelden of we nog naar bed zouden gaan of zonder slapen de bus in. Uiteindelijk kozen Sander, Henriët en ik voor dat laatste. We hebben die avond enorme lol gehad met andere deelnemers. We speelde allerlei melige (drank)spelletjes. Eén van de Zwitsers kwam met het volgende spel: Iedereen krijgt een stapel kaarten. Iedereen moet om de beurt de bovenste kaart van zijn stapel in het midden van de tafel neerleggen. Daarnaast wordt het hardop geteld (aas-1-2-3-4-5-6-7-8-9-boer-vrouw-heer en overnieuw). Steeds als de kaart die wordt neergelegd overeenkomt met wat wordt gezegd, moet iedereen met zijn hand om de stapel kaarten leggen. Degene die als laatste is verliest (of moet drinken ☺). Uiteindelijk telde iedereen in zijn eigen taal (Zwitsers, Portugees en Nederlands door elkaar) en werd het een gezellige bende (ik neem aan dat de redactie van dit edele blad wel een mooie naam kan bedenken). *Dat kan best, maar dat zal de redactie van dit edele blad dat ook door kinderen gelezen wordt niet doen, aangezien we tegen drankspelletjes zijn, red*

Toen ik echter om vier uur niet meer wakker kon blijven ben ik toch maar naar bed gegaan.

Terugreis/Epiloog

Op het vliegveld in Novokuznetsk toen we net door de paspoortcontrole waren gebeurde er iets vervelends. We waren al wat laat omdat sommigen (?) de nacht door hadden gehaald. Toen we de bagage wilden inchecken, waren te koffers te zwaar en of we daarom even flink wat roebels konden neerleggen (circa €100,-). Uiteraard voelden we hier heel weinig voor en wilden we wel wat spullen uit de koffers halen om lichter te worden. Opeens begreep de baliejuf geen Engels meer en konden we dit niet regelen. De koffers stonden al wel aan de andere kant van de balie, dus we konden het niet zelf regelen. Gelukkig kwam er toen één Zwitserse schaker langs die Russisch kon. Hij legde uit wat de bedoeling was en we mochten achter de balie spullen eruit halen. Ik had bijvoorbeeld wat flessen vodka en andere zoi mee genomen, die ik er uit haalde om wat kilo's 'af te vallen'. Toen we allemaal wat kilo's lichter waren, wilden we weer inchecken. Wederom begreep die baliejuf niet wat we wilden en ging anderen helpen, terwijl het vliegtuig al over 20 minuten zou vertrekken!

Wederom hadden we geluk dat er hulp kwam! Iemand uit de toernooiorganisatie die Engels en Russisch kon sprak de juf aan. Met twee woorden had hij het duidelijk gemaakt en zonder dat we nog een keer onze koffers moesten wegen kon ze ons zo inchecken. Typische gevalletje corruptie waar je als niet-Rus géén last van hebt. Madame wilde gewoonweg geld zien...

Het eten in Pardubice

Jasper de Jong

Eigenlijk is het te dwaas voor woorden dat de persoon die sinds de vakantie 'Jasanova' wordt genoemd niet over de vrouwen schrijft. Maar aan de andere kant zou het natuurlijk een veel te vrouwvriendelijk stukje worden voor het revolutionaire karakter van ons clubblad. In plaats daarvan is mij de eer toebedeeld om te schrijven over een van mijn oudste hobby's; eten! Bij deze dus een verslag over de vele culinaire hoogtepunten die Pardubice rijk is. Zoals in elk culinair verslag, wordt er uiteraard een cijfer gegeven op basis van meerdere factoren. Maar eerst wat algemene informatie over de Tsjechische keuken.

Iedereen zal waarschijnlijk van hun tante of buurman geweldige verhalen hebben gehoord dat je in Tsjechië voor een paar dubbeltjes de geweldigste maaltijden krijgt. Helaas begint Tsjechië zich steeds meer aan het westen aan te passen, waardoor het nu nog voor 2/3 van de Nederlandse prijs kon. Een beetje jammer van de verwachtingen, maar mij hoor je nog steeds niet klagen.

Een ander verschil met Nederland is dat je niet automatisch aardappelen en groente bij je vlees krijgt. Alles staat afzonderlijk op de kaart. Hoewel het eten hierdoor goedkoper lijkt dan het is, heb je wel veel meer keuze in het perfect afstemmen van je maaltijd.

Maar goed, tijd voor de beoordelingen.

De eerste avond

De eerste avond begon het meteen met een kwalitatief dieptepuntje. Uitgeput van de reis, besloten we maar bij de tent te gaan zitten, waar de ervaren mensen van Lonneker zaten. Het begon zelfs goed, toen Jamie zijn pizza niet opkreeg en mij een groot deel gaf. Toen we even later onze pizza's kregen leek het helemaal een geweldige avond te worden. De pizza was zo gigantisch dat u het zonder foto niet zult geloven. Aanschouw daarom hiernaast de pizza!

Daarna ging het achter bergafwaarts. Wat er precies mis mee was is niet goed te beschrijven, maar waarschijnlijk was er gewoon niet genoeg liefde in de pizza gestopt. Hoewel ik de laatste zal zijn die zal klagen over een te hoge kwantiteit, dient dit uiteraard niet ten koste te gaan van de kwaliteit.

Het resultaat was dat ik halverwege de pizza helaas moest laten staan. En voor wie mij een beetje kent moet dit veel zeggen. De laatste keer dat ik iets heb laten staan was toen [REDACTED] voor me kookte!

Kwaliteit: -1
Kwantiteit: 10
Prijs: 9
Bediening: 7
Sfeer: 8
Eindcijfer: -2

Er zijn nu vast mensen die zich afvragen waarom het eindcijfer nu zo belabberd is, ondanks de kwantiteit en de prijs. Welnu, als je iets niet lekkers eet wil je er zo weinig mogelijk van eten. Vandaar dat een hoge kwantiteit in dit geval het lage cijfer versterkt. Uiteindelijk deel je je resultaat uiteraard door de prijs. Dus een hoog cijfer gaat gepaard met een lage prijs, dus een minder klein absoluut resultaat, dus in dit geval een kleiner resultaat. Vervolgens kunnen de bediening en de sfeer het al niet meer redden. Ja mensen, daarvoor studeer ik nu (af en toe) wiskunde.

Dag 2, de goeie ouwe Mac

De tweede dag hadden we in de speelzaal flyers ontdekt van casino Alfredo's. Aangetrokken door de gratis hapjes, drankjes en het toernooitje besloten we die dag maar even een snelle hap te nemen om op tijd te zijn. En waar kan dit beter dan bij de Macdonalds? De kwaliteit was exact gelijk aan die van de Mac in Nederland, dus daarmee kan de lezer zelf oordelen wat hij/zij hiervan vindt.

Om voor de compleetheit toch even mijn eigen mening te geven: De twee Big Macs waren een mooie afwisseling voor al het vlees dat we elke dag in de echte restaurants voorgeschoteld kregen.

Kwaliteit: 6
Kwantiteit: 7
Prijs: 9
Bediening: 6
Sfeer: 2
Eindcijfer: 6

Dag 3, een steegje in

Toch eens op zoek naar iets culinairders besloten we deze keer een zijstraat van de

hoofdstraat te nemen om de toeristische rommel (de Mac) te ontlopen. Vandaar dat we een zijstraat in wandelden op zoek naar iets beters. En dat vonden we!

Hoewel de bediening niet in een andere taal dan Tsjechisch durfde te spreken, wisten we met gebaren onze bestelling aan te geven. En het resultaat mocht er zijn. Een kwantiteit waar je u tegen zegt. En de kwaliteit leed er ook niet onder. (Nou ja, er zat zand tussen de sla, maar wie gaat er nu naar een restaurant voor de sla?) Voor Nederlandse begrippen was zelfs de prijs prima, hetgeen mij brengt tot mijn oordeel:

Kwaliteit: 9
Kwantiteit: 10
Prijs: 8
Bediening: 6
Sfeer: 7
Eindcijfer: 9

Voor wie benieuwd is naar de ware omvang van de kwantiteit moet ik helaas teleurstellen: Op de volgende foto staat slechts een deel van het eten. De rest moesten we naast ons op de banken positioneren, aangezien er op de tafel geen ruimte meer was.

Dag 4, echt Tsjechisch

Na het succes van de vorige dag besloten we nu om nog verder van de hoofdstraat af te dwalen. Uiteindelijk kwamen we aan bij een restaurantje waar de ouders van Zyon Kollen erg enthousiast over waren. Tijd om zelf tot een oordeel te komen! Het vlees was niet helemaal warm (maar wel gaar), maar voor de rest was het prima voor elkaar. Verder was de sfeer prima, het zag er echt Tsjechisch uit, en we konden heerlijk buiten zitten. Maar helemaal geweldig was dat er zelfs boršč op de kaart stond. Boršč is een Russische Bietensoep die een Oekraïense studiegenote ooit voor

me gemaakt heeft en waar ik erg van genoten heb. De avond dat we bij het restaurant waren, was de boršč helaas op,

maar de rest van de dagen ben ik regelmatig bij het restaurant langs gegaan om te ontbijten met een lekkere kop boršč: Goed, tijd voor de beoordeling:

Kwaliteit: 8
Kwantiteit: 8
Prijs: 9
Bediening: 7
Sfeer: 9
Eindcijfer: 8

Dag 5, een moderner etablissement

Na genoeg culinaire cultuur te hebben opgedaan, de afgelopen dagen, zochten we deze keer een eetgelegenheid op het plein van Pardubice. Ons oog viel al snel op een modern ogend restaurant. Na alle ongezonde lekkernijen van de afgelopen dagen besloot ik me eens naar mijn ouders' advies te luisteren en voor de gezonde vetten te gaan. Tijd voor vis!

En zoals op de foto te zien is, kreeg ik er zelfs gepast eetgerei bij. En bovendien had de serveerster, om één van mijn gewaardeerde collegae eens te quoten: “twee grote voordelen”.

Dit brengt mij tot de volgende conclusie:

Kwaliteit: 8
Kwantiteit: 7
Prijs: 7
Bediening: 10
Sfeer: 9
Eindcijfer: 8

Dag 6, toch maar weer eens pizza

Zelfs op vakantie is het voor studenten moeilijk om van hun oude gewoontes afstand te doen. Vandaar dat we toch maar weer gingen voor een ouderwets Nederlandse pizza. Deze keer hebben we er uiteraard wel goed op gelet dat het niet de

pizzeria van de eerste dag was. Gelukkig hadden Gerrie, Laurens en ik al eens middageten gehad bij een andere Italiaan, hetgeen prima beviel. Tijd om uit te zoeken of het avondeten hier net zo prima was. Dit bleek inderdaad zo te zijn. Het eten was prima, de bediening sprak Engels en we zaten prima op een mooi gedecoreerd terras. Daarnaast had Laurens de avond van zijn leven met uitkijk op een stel 16 jaar oude Poolse meisjes. Het enige minpuntje was de prijs, die niet onder deed voor die in een Nederlandse pizzeria (en dan bedoel ik niet de pinoccio).

Kwaliteit: 8
Kwantiteit: 7
Prijs: 5
Bediening: 8
Sfeer: 9
Eindcijfer: 7

Dag 7, een luxe hotel op het plein

Op zoek naar meer luxe na het succesvolle etentje van 2 dagen ervoor, besloten we naar een duur ogend hotel op het plein te gaan. Op de kaart kijkend bleek de prijs zelfs wel mee te vallen. Toch was het eten niet heel bijzonder en eigenlijk een beetje aan de weinige kant. Voor een luxe hotel was de sfeer eigenlijk ook niet speciaal.

Kwaliteit: 8
Kwantiteit: 6
Prijs: 6
Bediening: 8
Sfeer: 7
Eindcijfer: 7

Dag 8, onder de grond

De op één-na-laatste dag gingen we eindelijk eens naar het door de Lonnekernaren aanbevolen restaurantje onder de weg door. Een zeer originele locatie. Daarnaast wisten ze zowel in decoratie als in de namen van de gerechten